



# RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 15 (344)  
2019. gada  
8. septembris

## IZAUGSME KOPĀ AR JAUNAVU MARIJU

Izaugsmei jāsākas no saknēm. Vērtības ir saknes, kuras jāapūdeņo ar darbu, saskarsmi ar realitāti, pagātnes sociālo un kulturālo pieredzi. Tautas, ģimenes, vēstures atmiņu saglabā vecākā paaudze, kuru jāiesaista izglītībā.

Vienaldzības kultūra nav radoša un tā neļauj augt, tomēr kultūrai vienmēr jāinteresējas par citu vērtībām un vēsturēm.

Vienaldzības kultūra nonivelē personu kā autonomu, domājošu būtni, lai pār to uzkundzētos.

No tā izriet ideoloģiskas pieejas, fundamentālisms un sektantisks gars. Ar atvērtību būtu jāuzlūko citas kultūras pārstāvis kā persona, kurā jāieklausās, jānovērtē.

Izglītībā nepietiek mācīt ar vārdiem, bet jāietver žesti, pacietīga pārliecināšana, liecība, mīloša laipnība, metodes jāievieš darbībā; tuvība, palīdzot iešanā, lai cilvēks nepakrīt, palīdzot piecelties, ja pakrīt.

Vērā ņemams Izteiciens: „Ja vēlies steigties, lai nonāktu pirmais, tad ej viens pats. Ja vēlies iet droši, tad ej kopā

ar citiem.” Kā grupa, draugi, savstarpējs atbalsts.

Vienīgi Jēzus zina mūsu sirds vēlmes un var piepildīt jūsu ilgas. Viņam ir mūžīgās dzīves vārdi, kas dod nozīmi dzīvei. Neviens ārpus Kristus nevar dot mums īstu laimi. Sekojot Marijas piemēram, mums jāamcās, kā atbildēt Jēzum ar beznosacījuma piekrišanu. Tad

dzīvē nav vietas egoismam un slinkumam. Tad var drosmīgi un brīvi liecināt par Evaņģēliju, ejot it kā pret straumi un entuziastiski apliecinot ticību Dievam, Kungam un Pestītājam.

Ja kāds paļaujas tikai uz sevi, tad tā kļūst pilnīgi neiespējama. Bet, kas nav iespējams cilvēkiem, tas ir iespējams Dievam (Lk 18: 27; 1: 37). Īsti Kristus sekotāji apzinās savas vājības. Tāpēc tie pilnīgi paļaujas uz Dieva žēlastību un to pieņem ar nedalītu sirdi, pārliecībā, ka bez Kristus tie neko nespēj darīt (Jņ 15: 5). No citiem tos atšķir un raksturo ne dabiskās dāvanas, ne talanti, bet stipra noteiktība rīkoties kā Jēzus sekotājiem.



## **DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ**

### **Svētdiena, 8. septembris. Parastā liturģiskā laikposma 23. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana

„Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par Kukuļu un Stabulnieku ģimenēm

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Jāzepa

Latkovska dvēseli miršanas gadadienā

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par +Rūtiņu Raiti

*Ziedojumi tiek vākti Rīgas Augstākā*

*Reliģijas Zinātņu Institūta vajadzībām*

### **Pirmdiena, 9. septembris**

8.00 Sv. Mise par Līzas Roķes-Reimates

veselību

### **Otrdiena, 10. septembris**

8.00 Sv. Mise par Ludmilas Reimates

veselību

19.00 Sv. Mise Onkoloģiskajā centrā

### **Trešdiena, 11. septembris.**

8.00 Sv. Mise Eugeņijas Krickas nodomā

16.30 – 18.30 Grēksūdze

### **Ceturtdiena, 12. septembris.**

8.00 Sv. Mise par +Zentu Upmani

### **Piektdiena, 13. Septembris**

**Sv. Jānis Hrizostoms, bīskaps un**

**Baznīcas doktors. Piemiņas diena**

8.00 Sv. Mise par +Artu un +Arnoldu

Labsvārdiem; Jēzus Sirds litānija

### **Sestdiena, 14. Septembris**

**S. Krusta pagodināšana. Svētki**

8.00 Sv. Mise par +Ievu Savickieni un viņas

mirušajiem bērniem un mazbērniem

### **Svētdiena, 15. septembris. Parastā liturģiskā laikposma 24. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana

„Svētais Dievs”

09.15 Marijas Leģions Svētdienas sk. telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Jāni Tretjuku

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Veroniku

Šeļegovsku

18.00 Vesperes

18.30 Sv. Mise par Andri un Zandu

Tutiniem

### **Pirmdiena, 16. septembris.**

**Sv. Kornēlijs, pāvests un Cipriāns,**

**bīskaps, mocekļi. Piemiņas diena**

8.00 Sv. Mise par Ausmu Bemberi

### **Otrdiena, 17. septembris.**

8.00 Sv. Mise par +Miliju Olekšu

18.00 Sv. Mise adorācijas kapelā

### **Trešdiena, 18. septembris**

8.00 Sv. Mise par mirušajām dvēselēm, par

kurām neviens nelūdzas

16.30 – 18.30 Grēksūdze

### **Ceturtdiena, 19. septembris.**

8.00 Sv. Mise par veselību Jolantai Grāvītei

### **Piektdiena, 20. septembris**

**Sv. Andrejs Kims, priesteris un viņa**

**biedri, mocekļi. Piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise par +Sutāniem Modestu un

Genovefu

### **Sestdiena, 21. Septembris. Sv. Apustulis un Evaņģēlists Matejs. Svētki.**

8.00 Sv. Mise par + Janušu Jūliju

### ***Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija***

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419*

*Diakons Gunārs Konstantinovs:*

*tālr. 67326419, mob. 29654800*

*jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –*

*Andžela mob. 26156406*

*Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:*

*harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

18.00 Sv. Mise – Dziedināšanas dievkalpojums  
**Svētdiena, 22. septembris. Parastā liturģiskā laikposma 25. svētdiena. Sv. Apustuļa Mateja dienas svinības. Draudzes svētki. Visv. Sakramenta adorācija.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana „Svētais Dievs”  
 9.15 Marijas Leģions Svētd. skolas telpās  
 11.00 Galvenā Sv. Mise. Pāvesta vizītes pirmās gadadienas svinības.  
 Par Mariannes Šmites veselību  
 Himna – Dievs, mēs Tevi slavējam.  
 15.00 Sv. Mise (bērniem) par Inesi, Robertu, Ralfu, Rebeku Rūtiņiem un Ilzi, Artūru, Gabriēlu Mūrniekiem  
 18.00 Vesperes  
 18.30 Sv. Mise par Ilmāru, Elīnu un Letīciju Leiņām

## JAUNS ETAPS

### KATEDRĀLES RESTAURĀCIJĀ

2019. gadā turpinās darbi pie svētā Jēkaba katedrāles restaurācijas projekta, ko izstrādāja SIA “Arhitektoniskās izpētes grupa”, īstenošanas. Uzsākti un līdz 2019. gada beigām tiks pabeigti bēniņu telpu un torņa iekštelpu elektroapgādes atjaunošanas un ugunsdrošības signalizācijas ierīkošanas darbi. Šajā gadā tiks pabeigta vītņukāpņu iekštelpas, kas ved uz torni, restaurācija, kā arī austrumu zelmaņa pastiprināšanas darbi. Tiks izbūvēta invalīdu tualete blakus katedrāles labajam sēnam. Augustā uzsākti katedrāles torņa jumta remonta un restaurācijas darbi, kurus plānots pabeigt 2020. gadā. Darbus veic galvenais būvuzņēmējs AS „Būvuzņēmums Restaurators.”

## Rīgas svētkos Baznīca atver savas durvis

Pirmo gadu Rīgas svētku pasākumu ietvaros bija iesaistījusies arī katoliskā Baznīca. Projekts “Rīgas vēsturiskie likloči Klostera ielas garumā” svētku pasākumu dalībniekus ieveda senā Romas katoļu īpašumā M. Pils ielā 2. Šī iela ir izveidojusies jau 13.gs. kā ceļš uz Svētā gara konventu. Tieši tāpēc arī ielas senākais nosaukums bija Svētā Gara iela. Starp pilsētas mūriem un Mazo pils ielu atradās Jēkaba baznīca un Marijas Magdalēnas klostera teritorija. Ielas garums ir 190 metri. Pavisam nesen tur savu mājvietu bija atradis RARZI institūts

Šobrīd šajās telpās atrodas Jēkaba katedrāles draudze, kas bija Rīgas svētku pasākuma mākslinieku izstādes organizētāja. Izremontētās telpas deva iespēju tās izmantot jauniem mērķiem piedodot senatnes šarmu. No Sv. Akvīnas Toma zāles paveras skats uz vēsturisko Prezidenta pili. Ienākot šajā telpā vēlams izbaudīt senatnes elpu, kas mūs ar izstādes eksponātu starpniecību atvedusi līdz mūsdienām. Te sadarbībā ar māksliniekiem un skolu audzēkņiem tapa izstāde ar tēmu “Žēlsirdība”. Tēma ir izvēlēta ar nodomu, jo Baznīcas gani



mums māca, kas ir žēlsirdība un aicina izliet savu žēlsirdību pār visiem, kas atzīst sevi par grēciniekiem, uzņemas atbildību par saviem ļaunajiem darbiem un jūt, ka tiem vajadzīga piedošana. Baznīca pasaulē ir nevis tādēļ, lai nosodītu cilvēkus, bet lai viņiem dotu iespēju sastapt šo kaislīgo mīlestību – Dieva žēlsirdību. Es bieži atkārtoju: lai tā notiktu, ir jāiet ārā no baznīcām un draudzēm, lai uzmeklētu cilvēkus tur, kur viņi dzīvo, kur viņi cieš un cer. Man patīk salīdzināt šo *“Baznīcu, kura iziet”*, ar karalauka slimnīcu, kas darbojas tur, kur notiek cīņas, – tas nav fiksēts veidojums, kas apgādāts ar visu nepieciešamo un kurp cilvēki dodas ārstēt vieglākas vai smagākas kaites. Tas ir mobilis veidojums, kas piedāvā pirmo

palīdzību, steidzamu iejaukšanos, lai novērstu karavīru nāvi. Tur veic tikai neatliekamo, tur nav nekādu specializēto pārbaužu. Baznīca, kas iziet pretī daudzajiem ievainotajiem, kam tik ļoti pietrūkst uzklaušanās, sapratnes, piedošanas un mīlestības.

Mākslinieki Jānis Anmanis, Dina Ābele, Magone Boleiko, Ilze Pauliņa un O. Kalpaka tautas daiļamatu pamatskolas audzēkņi ņēma aktīvu dalību šīs izstādes tapšanā. Redzējam arī Stikla dizaina mākslinieces Lauras Oses darbus telpā *“Slimā planēta”*. Māksliniece caur saviem darbiem uzrunā sabiedrību, lai mīlam savu vēl zaļo planētu, viņu sargājam no iznīcības. Mākslinieks Jānis Anmanis gleznojot savu kārtējo eņģeli aizmirst visu

pasauli, tikai redz eņģeļa sirdi. Taču Dina Ābele lūdz mums ieskatīties mātes acīs, kas ir mīlestības pilnas. Ilze Pauliņa ļoti ekspresīvi liek mums saprast Dievišķo pieskārienu mums katram. Magones Boleiko mums nes dzīvības tēmu, kā pumpurs plaukst jaunai dzīvībai. Skolu jaunieši, kas ir mūsu sabiedrības jaunā paaudze, redz visu tīrāk, konkrētāk, bez *“piemaisījumiem”*. Izstāde sabiedrībai sniedz daudzpusīgu redzējumu, kur katrs tās dalībnieks nes savu artavu mūžībai.

Lai apmeklētājiem *“sasildītu”* gan rokas, gan sirdis, tad pirmā stāva foajē tika sagatavots audekls, kur katrs apmeklētājs varēja Rīgu papildināt pilsētas siluetu ar kādu krāsainu mozaīku, kura tēma *“Vai Rīga jau gatava”*. Otrā

stāvā mūs sagaidīja gaumīgi iekārtota izstāžu zāle, kur abu dienu garumā skatītāji varēja apskatīt mākslinieku darbus, redzēt kā mākslinieks Jānis Anmanis glezno eņģeli, noskatīties dažādus video materiālus par

baznīcas socializējošiem procesiem sabiedrībā, Bruno uzraudzībā baudīt labu mūziku un malkot klostera vīnu, ko nodrošināja restorāns Bibliotēka Nr.1

Šis pasākums noņem neziņas plīvuru par Baznīcas kā sabiedrības dzīvības impulsu iekšējo dzīvi. Par klosteriem, kas ir mums līdzās, par brāļiem un māsām, kas lūdz Dievu par mums, par Jēkaba katedrāles draudzi, kas apvieno līdzcilvēkus Dievam tīkamiem darbiem.

Nora Skara



## Apustuliskajam pamudinājumam par sv. Jāzepu - 30

(Nobeigums)

1989. gada 15. augustā sv. Jānis Pāvils II parakstīja apustulisko pamudinājumu par svētā Jāzepa personību un misiju Kristus un Baznīcas dzīvē *Redemptoris Custos* (Atpesūtāja sargs).

Svētā Jāzepa aizbildniecību var piesaukt jebkurā Baznīcas vajadzībā, ne tikai kā aizsardzību pret visām briesmām, bet arī, un galvenokārt, kā stimulu atjaunotajam uzdevumam – pasaules evaņģelizācijai. Lai pirmoreiz pasludinātu Kristu, vai arī, lai Viņu no jauna pasludinātu, kur vien tas ir pamests novārtā vai piemirsts, Baznīcai ir nepieciešams īpašs “spēks no augšienes” (sal. Lk 24:49; Apd 1:8) – dāvana, kas nāk no Kunga Gara, dāvana, kas ir saistīta ar svēto aizlūgumiem un piemēru.

Jau cilvēces atpestīšanas sākumā, pēc Marijas atrodam paklausības piemēru, kas ir nostiprinājies Svētajā Jāzepā, vīrā, kas utzīcīgi izpildīja Dieva pavēles.

Pāvests Pāvils VI 1969. gadā aicināja piesaukt Jāzepa aizbildniecību “kā Baznīca ir darījusi šajos nesenantos laikos, balstoties uz teoloģiskām pārdomām par dievišķo un cilvēcisko sadarbību lielajā Atpesūtīšanas noslēpumā, kurā darbība, pirmkārt, – dievišķā – ir pilnībā pašpietiekama, kamēr otra – mūsu cilvēciskā darbība – neko nespēj (sal. Jņ 15:5); tā nekad nav atbrīvota no pazemības, bet gan izvirza nosacījumu sadarbībai un padara šo uzdevumu cildenāku.

Baznīca piesauc Jāzepu kā savu aizstāvi dziļās un vienmēr klātesošās

vēlmes dēļ stiprināt savu dzīvi ar evaņģēliskajiem tikumiem, tiem, kas izstaro no Svētā Jāzepa”.

Aizvien aktuāli ir lūgties ar Leona XIII vārdiem: “Visdārgākais tēvs, izkļiedē nepatiesības un grēka ļaunumu ... žēlīgi palīdzi mums no debesīm mūsu cīņā ar tumsības spēkiem ... un kā tu citkārt izglābi bērniņu Jēzu no draudošām nāves briesmām, tā tagad aizstāvi svēto Dieva Baznīcu pret ienaidnieku uzbrukumiem un ikvienu nelaimi”.

Noslēgumā sv. Jānis Pāvils II izsaka vēlēšanos, lai ikvienam no mums Svētais Jāzeps kļūtu par īpašu skolotāju Kristus pestīšanas misijas kalpojumā, misijā, par kuru ikviens Baznīcas loceklis ir atbildīgs: vīri un sievas, tie, kuri pārtiek no savu roku darba un no jebkāda cita veida darba, aicinātie uz kontemplatīvo dzīvi un tie, kas ir aicināti uz apustulātu.

Šis taisnīgais vīrs, kurš sevī nesa pilnīgo Vecās Derības mantojumu, arī ievadīja Jēzū Kristū noslēgtās Jaunās un Mūžīgās Derības “aizsākumos”.

Lai Svētais Jāzeps izlūdz Baznīcai un pasaulei, tāpat kā ikvienam no mums, Tēva un Dēla un Svētā Gara svētību.

## Lekcijas katedrālē

Eiropas Kultūras mantojuma dienu  
ietvaros

### Piektdien 13. septembrī

**plkst. 17:00** arhitekts Artūrs Lapiņš  
par katedrāles vēsturi un par fasādes  
atjaunošanu

**plkst. 19:00** arheologs Artūrs Tomsons  
par arheoloģisko izrakumu rezultātiem  
un dažu artefaktu izrādīšana

## Svētceļojums uz Aglonu 2019

Šogad svētceļojumā uz Aglonu no svētā Jēkaba katedrāles gājām apvienotajā grupā kopā ar Rīgas Kristus Karaļa draudzi. Izgājām no svētā Jēkaba katedrāles 1. augustā un Aglonā iegājām 13. augustā. Mūsu svētceļojuma maršruts bija Rīga – Ulbroka – Ikšķile – Ķegums – Jumprava – Aizkraukle – Sece – Sēlpils – Jēkabpils – Vīpe – Rožupe – Vecvārkava – Aizkalne – Aglona.

Kājām kopā nogājām aptuveni 265 km garu ceļu. Svētceļojumā līdz ar mums visu ceļu gāja priesteris Valters Vārpsalietis un dažkārt arī Kristus Karaļa draudzes prāvests Ilmārs Tolstovs.

Šajā reizē svētceļniekiem bija iespējams pievienoties svētceļojumam jebkurā ceļa posmā, lai visi, kuriem bija vēlšanās un bija iespējams dabūt atvaļinājumu, varētu nākt svētceļojumā.

No svētā Jēkaba katedrāles izgājām nelielā grupiņā kopā ar priesteri Valteru un kādu laiku ceļā mūs pavadīja arī daži Jēkaba katedrāles draudzes locekļi. No svētā Jēkaba katedrāles gājām līdz Kristus Karaļa draudzei un pēc tam jau devāmies visi kopā tālāk.

Svētceļojumā mums pievienojās vairāki svētceļnieki un kopā beigās mēs bijām jau aptuveni 50 svētceļnieki. Mūsu

svētceļojuma grupiņā bija vairāki bērni, kur jaunākajai meitenītei Agatei bija tikai viens gads un viens mēnesis. Mūsu svētceļojuma grupa bija ļoti draudzīga un izpalīdzīga.

Svētceļojumā mums ļoti paveicās ar laiku - nebija ļoti karsts, bija vējains, tāpēc bija viegli iet, tikai vienu dienu bija lietus, tad gan visi stipri izmirkām, bet tad jau nākošajā dienā spīdēja saule un ceļš varēja turpināties. Līdzī bija arī ļoti jaukas pavāres, kuras garšīgi gatavoja un lutināja mūs ar dažādiem garšīgiem ēdieniem. Naktīs mēs gulējām skolās sporta zālēs un kultūras namos, kur mūs ļoti laipni uzņēma.



Svētceļojumā katru dienu tika svinēta Svētā Mise, bija lūgšanas un laiks klusumam, kurā pārdomājām Svētos Rakstus, varējām uzdot priesteriem dažādus jautājumus par kristīgo dzīvi un Baznīcas tradīcijām.

Laika gaitā mums pievienojās svētceļnieces, kurām bija muzikālā izglītība un tad jau mūsu grupā

sāka skanēt brīnišķīgas balsis un garīgo dziesmu dziedājumi, kur mēs visi pievienojāmies.

Vienu vakaru mums bija arī koncerts, kurā uzstājās mūsu dziedātājas. Mums vēl bija arī citi skaisti pārsteigumi svētceļojuma laikā. Rožupē mūs apciemoja arhibīskaps Zbignevs Stankevičs, bija kopīgas vakariņas un sarunas, klausījāmies arhibīskapu un dalījāmies ar savu pieredzi, ceļā mūs

vairākas reizes vietējie iedzīvotāji cienāja arī ar āboliem, medu, gurķiem, tomātiem, pašu pagatavoto sieru.

Lielvārdē bija iespējams piedalīties kapusvētku svētajā Misē, kuru vadīja svinēja Lielvārdes draudzes prāvests Andris Solims. Pēc tam ņēmām dalību kapusvētku dziedājumos un skaistā procesijā. Īpaši atmiņā palika arī jaunā katoļu baznīca Ikšķilē, kuru apmeklējām svētceļojuma laikā.

Svētceļojumā no Svētā Jēkaba katedrāles eju jau vairākus gadus un katrs svētceļojums ir savādāks un katram svētceļojumam Dievs ir paredzējis savus augļus un žēlastības. Likās, ka šis svētceļojums bija viegls, salīdzinot ar cietiem gadiem.

Svētceļojuma laikā mēģināju saprast, ko Dievs tieši man vēlās dot vai pateikt. Šajā reizē sapratu, ka Dievs vēlās, lai es Viņu iepazīstu tuvāk un iepazīstu Viņu vairāk un personīgāk.

Baznīca un ticība ir mana ikdienas dzīves sastāvdaļa, bet sapratu, ka Dievu un Jēzu Kristu vēl nepazīstu pietiekami; saprotu ar prātu Viņu būtību, taču ar sirdi vēl nē, tāpēc Dievs laikam bija izvēlējis man iedot šo žēlastību - Viņu iepazīt vēl tuvāk.

Svētceļojuma laikā redzēju, kā Dievs maina, uzlabo un veido manu raksturu, kā sīpola mizas noloba nost no manis sliktās rakstura īpašības.

Esmu ļoti pateicīga Dievam par doto iespēju iet svētceļojumā un paldies priesterim Valteram par garīgo vadību. Novēlu visiem, kam ir tāda iespēja, iet svētceļojumos, kaut vai dažas dienas, jo Dieva žēlastības tajā laikā ir ļoti lielas.

*Anita Adijāne*

## PAR LATVIJU UN BRĪVĪBU



Kamēr atbrīvošanas cīņu fronte ar sarkaniem strēlniekiem 1919. gada vasarā izvērās Latgales pusē, rietumos tajā laikā sāka koncentrēties draudi no krievu monarhistiem un vācu karaspēka atliekām. 1877. gadā dzimušais Pāvels Bermonts ar pulkveža pakāpi 12. jūnijā bija ieradies Jelgavā ar Vācijā savervētām vienībām. Sākumā saņēma nozīmējumu no cara armijas ģenerāļa N. Judeņiča (1862-1933), vēlāk uz savu autoritāti uzstāja ar sava tēva – gruzīnu kņaza Avalova (Avališvili) vārdu tā, ka saucās Bermonts-Avalovs. Viņa vadītā militārā avantūra ieguvisi apzīmējumu „bermontiāde”.

Tieši ar to saistīti simtgades notikumi, kurus atzīmējam 11. novembrī, kad Latvijas karotāju brūces, zaudētie locekļi, iedragātā veselība un dzīvības atdeve liecina, ka šo vīru sirdīs ir degusi tēvzemes mīlestība, viņu rokās ir gūlies droši turēts ierocis varonīgai cīņai par savas zemes brīvību.

Viņu cīņa bija atklāta, ar skaidru mērķa apziņu un apņemšanos, bez jebkādam slepenām klauzulām, blakus mērķiem vai divkosības. Viņus nevirzīja darbība, aiz kuras slēptas mahinācijas, politiski vai ekonomiski iegansti un aprēķini. Tā bija atklāta, droša un godīga cīņa par Latviju – lielā un pareizā uzpurēšanās, ko no saviem karavīriem gaidīja tauta, kas uz tiem paļāvās un kopēji pārdzīvoja kā uzvaras augļus, tā pārmētumus.

Cīņa par tēvzemes brīvību neizbeidzas ar karavīru ziedoto dzīvību, bet tā, kaut citādos veidos, gruzd tautas dvēselē un turpina jundīt tālākai darbībai un cita veida upuriem patiesas brīvības labā. Mēs to arī darām, paturot skatam un ierosmēm visu to, kas kādreiz iegūts ar vīru pašaizliedzību un uzupurēšanos.

Pretēji mūsu mazās tautas vīru laikam, viņu drošībai brīvības virzienā vadītai cīņai, kuru atceramies pirms 100 gadiem, šodien ne reti pretī nostājas un dominē glēvums, kompromisi ar ļaunumu, padošanās atkarībām vai tuvredzīgai un egoistiskai ideoloģijai. Vīru laiks ar 11. novembri, pretstatā šodienas mazdūšībai, morālam un fiziskam vājumam, lai rosina cerēt un ticēt, kā arī ar Dieva palīdzību cīnīties tā, ka nemitētos brīvības zvanu skaņas patiesi brīvajā Latvijā.

**SVĒTDIENAS SKOLAS  
NODARBĪBAS**

**uzsākas 2019.g. 29. septembrī,  
svētdien**

**SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ  
plkst.13.15**

**Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt kristīti,  
pieņemt pirmo Svēto Komūniju**

**(iet pie Dievgalda),**

**laulāties,**

**iepazīt vai padziļināt**

**Katoliskās Baznīcas**

**ticības mācības pamatus**

**Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši**

**un pieaugušie – visās vecuma grupās**

**Sazināšanās tel. 294800; 29991637**

6. augustā par pāvesta nunciiju Latvijā  
nozīmēts arhibīskaps

**Petars Antuns Rajičs**

*(Petar Antun Rajič)*



Dzimis 1959. gada 12. jūnijā Toronto, Kanādā, horvātu ģimenē, kura bija ieceļojusi no Bosnijas un Hercegovinas. Par priesteri ordinēts 1987. gadā, studējis

kanoniskās tiesības Romā. No 1996. līdz 1998. gadam bijis sekretārs Apustuliskajā nunciatūrā Lietuvā. Bīskapa kārtā kopš 2010. gada. Bijis apustuliskais nuncijs Kuveitā, Jemenā, Bahreinā, Katarā, Apvienoto Arābu Emirātos un apustuliskais delegāts Arābu pussalā.

**Svēto Misi nozīmētais nuncijs**

**svinēs svētdien,**

**22. septembrī plkst. 11**

**Pāvesta vizītes pirmās**

**gadadienas svinībās**



**Vai Rīga jau gatava?**



**Redakcijas adrese:**

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: [vestnesitis@gmail.com](mailto:vestnesitis@gmail.com)

Vēstnesīša numuri pieejami:

**Redkolēģija:**

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

[www.jekabakatedrale.lv](http://www.jekabakatedrale.lv)